

Књига пророка Данила — сто седамнаести део

Откривање ускоро долазећег закона о недељи: типолошка анализа знака за бекство

Jeff Pippenger

2024-03-05

Sestra Vajt prepoznaje uskoro dolazeći nedeljni zakon kao „znak“ koji je bio predочен rimskim vojskama koje su opkolile Jerusalem 66. godine, i time ukazuje na jednu skupinu koja ima оči a ne vidi, i uši a ne чује.

„Вечност се простира пред нама. Завеса ће се ускоро подићи. Ми који заузимамо овај свечани, одговорни положај, шта чинимо, о чему размишљамо, те се држимо своје себичне љубави према удобности, док душе пропадају око нас? Да нису наша срца постала потпуно неосетљива? Зар не можемо да осетимо или разумемо да имамо дело које треба да извршимо ради спасења других? Браћо, да нисте од оних који, имајући очи, не виде, и имајући уши, не чују? Зар вам је Бог узалуд дао познање своје воље? Зар вам је узалуд слао опомену за опоменом? Верујете ли објавама вечне истине о ономе што ће доћи на земљу, верујете ли да Божји судови висе над народом, и можете ли још увек мирно седети, лењи, немарни, љубитељи уживања?“

„Сада није време да Божји народ везује своја осећања нити да сабира своје благо на овоме свету. Није далеко време када ћемо, као рани ученици, бити приморани да потражимо уточиште на пустим и усамљеним местима. Као што је опсада Јерусалима од стране римских војски била знак за бекство јудејским хришћанима, тако ће и присвајање власти од стране нашег народа у уредби којом се буде наметала папска субота бити упозорење за нас. Тада ће бити време да напустимо велике градове, као припрему за напуштање мањих ради повучених домова на скровитим местима међу планинама.“
Testimonies, volume 5, 464.

Скоро доношење закона о недељи у Сједињеним Државама јесте сигнал упозорења (знак), „да се напусте велики градови, као припрема за напуштање мањих ради повучених домова на усамљеним местима међу планинама.“ Лаодикијски адвентизам је у великој мери невестан да криза закона о недељи у Сједињеним Државама испуњава „знак“ о коме се говори у Великој борби. Он је претсказан „знаком“ на почетку три и по године. „Знак“ који се испунио у првој опсади Јерусалима, изведеној 66. године, представља праслику „заставе“ која се подиже при скором доношењу закона о недељи.

Стварно разорење Јерусалима извршио је Тит 70. године по Хр., а Титова опсада била је најпре предсликана у опсади Цестија 66. године по Хр., јер Исус увек крај нечега приказује почетком нечега. Управо је почетна опсада Цестија била „знак“ за бежање који је Исус дао, а не Титова опсада. Једна је била опсада на почетку, друга је била опсада на крају.

„Ниједан хришћанин није погинуо у разорењу Јерусалима. Христос је дао упозорење Својим ученицима, и сви који су веровали Његовим речима мотрили су на обећани знак. ‘А кад видите Јерусалим опкољен војскама,’ рекао је Исус, ‘онда знајте да се приближило опустошење његово. Тада који буду у Јудеји нека беже у горе; и који буду усред њега нека изађу.’ Лука 21:20, 21. Након што су Римљани под Цестијем опколили град, неочекивано су одустали од опсаде онда када је све изгледало повољно за непосредан напад. Опседнути, очајавајући у погледу успешног отпора, били су на прагу предаје, када је римски заповедник повукао своје снаге без и најмањег видљивог разлога. Али је Божје милостиво провиђење управљало догађајима на добро Његовог сопственог народа. Обећани знак био је дат хришћанима који су бдели, и сада је пружена прилика свима који су хтели да послушају Спаситељево упозорење. Догађаји су били тако надгледани да ни Јевреји ни Римљани не омету бекство хришћана. По Цестијевом повлачењу, Јевреји су, излазећи из Јерусалима, кренули у потеру за његовом одступајућом војском; и док су обе силе тако биле потпуно заузете, хришћани су имали прилику да напусте град. У то време и земља је била очишћена од непријатеља који би могли настојати да их пресретну. У време опсаде, Јевреји су били окупљени у Јерусалиму да светкују Празник сеница, и тако су хришћани широм земље могли неометано да побегну. Без одлагања побегли су на сигурно место — у град Пелу, у земљи Переји, преко Јордана.” Велика борба, 30.

Опсада Јерусалима од стране Цестија 66. године испунила је упозоравајући „знак“ који је Христос забележио за хришћане те историје, али опсада Тита 70. године н. е. није пружила никакав „знак“ за бег. У тој опсади у граду више није било хришћана, и та последња опсада довела је до разорења Јерусалима, а у разорењу Јерусалима „ниједан хришћанин није погинуо“, јер су хришћани побегли на почетку те историје.

„Јеврејске снаге, гонећи Цестија и његову војску, ударише на њихову заштитницу с таквом жестином да им запретише потпуним уништењем. Римљани су с великом муком успели да изведу своје повлачење. Јевреји су умакли готово без губитака и са својим пленом тријумфално се вратили у Јерусалим. Ипак, овај привидни успех донео им је само зло. Улио им је онај дух тврдокорног отпора према Римљанима који је убрзо навукао неизрециву невољу на осуђени град.“

„Страшне су биле невоље које су задесиле Јерусалим када је Тит поново отпочео опсаду. Град је био опкољен у време Пасхе, када су се милиони Јевреја били окупили унутар његових зидина.“ Велика борба, 31.

Од празника Сеница године 66. до Пасхе године 70. јесте три и по године, што у пророчком смислу износи хиљаду двеста и шездесет дана. Од године 66. до године 70. незнабожачки Рим је погазио светињу и војску, као што је папски Рим газио свети град четрдесет и два месеца, од године 538. до 1798.

А двор који је изван храма изостави и не мери га; јер је дат незнабошцима; и они ће газити свети град четрдесет и два месеца. Откривење 11:2.

И пагански Рим и папски Рим газили су Јерусалим хиљаду двеста шездесет дана (година), чиме се показује да ће савремени Рим газити духовни Јерусалим последњих дана током симболичког раздобља од хиљаду двеста шездесет дана. То симболичко раздобље отпочеће доношењем скорог закона о недељи у Сједињеним Државама, када смртоносна рана буде исцељена.

И видех једну од глава његових као смртно рањену; и смртна рана његова беше исцељена; и сва се земља задиви за зверју. И поклонише се аждаји која даде власт звери; и поклонише се звери, говорећи: Ко је као звер? ко може заратити с њом? И дана јој беху уста која говоре велике ствари и хуљења; и дата јој би власт да чини четрдесет и два месеца. Откривење 13:3–5.

Симболичка четрдесет и два месеца папског прогонства јесу „час“ кризе недељног закона. Тај „час“ почиње „знаком“ (барјаком), а завршава се „знацима“. „Знак“ барјака при недељном закону навешће све хришћане који су још увек у Вавилону да побегну на славну свету гору, која је узвишена (уздигнута) изнад осталих брда.

И догодиће се у последње дане, да ће гора Дома Господњег бити утврђена наврх гора, и узвишена изнад хумова; и сви ће народи потећи к њој. И многи ће народи поћи и рећи: Ходите, и хајдемо на гору Господњу, у Дом Бога Јаковљевог; и Он ће нас учити путевима Својим, и ходићемо стазама Његовим; јер ће из Сиона изаћи закон, и реч Господња из Јерусалима. Исаија 2:2, 3.

Бекство из градова приликом указа којим се намеће светковање недеље било је праобразно приказано како бекством хришћана 66. године, тако и бекством цркве 538. године, када је побегла у пустињу.

И жена побеже у пустињу, где има место припремљено од Бога, да је тамо хране хиљаду двеста и шездесет дана. Откривење 12:6.

Разарање Јерусалима, од прве опсаде до последње, трајало је три и по године, али је опоменска порука о надолазећем разарању била давана седам година: три и по године пре прве опсаде и три и по године после ње.

„Сва предсказања која је Христос дао у погледу разорења Јерусалима испунила су се до у појединости. Јевреји су искусили истинитост Његових речи опомене: ‘Каквом мером мерите, онаквом ће вам се мерити опет.’ Матеј 7:2.“

„Показали су се знаци и чудеса, наговештавајући несрећу и пропаст. Усред ноћи некаква неприродна светлост обасјавала је храм и жртвеник. На облацима при заласку сунца оцртавала су се кола и ратници који се окупљају за бој. Свештеници који су ноћу служили у светилишту били су ужаснути тајанственим звуцима; земља се тресла, и чуло се мноштво гласова како вичу: ‘Отиђимо одавде.’ Велика источна врата, која су била тако тешка да их је једва могло затворити двадесет људи, и која су била осигурана огромним гвозденим преворницама дубоко учвршћеним у поплочању од чврстог камена, отворила су се у поноћ, без видљивог дејства.—Milman, The History of the Jews, book 13.“

„Седам година један човек је непрестано ишао горе-доле улицама Јерусалима, објављујући невоље које су имале доћи на град. Данју и ноћу понављао је ову дивљу тужбалицу: ‘Глас са истока! глас са запада! глас од четири ветра! глас против Јерусалима и против храма! глас против младожења и невеста! глас против свега народа!’ — Ibid. Ово необично биће било је утамничено и ишибано, али ниједна жалба није изашла с његових усана. На увреде и злостављање одговарао је само: ‘Тешко, тешко Јерусалиму!’ ‘тешко, тешко његовим становницима!’ Његов опомињући вапај није престао све док није био убијен у опсади коју је прорекао.“ Велика борба, 29, 30.

Коначном разорењу дословног Јерусалима 70. године претходили су „знаци и чудеса“ који су означавали „несрећу и пропаст“. Упозоравајући „знаци“ показивали су се три и по године пре прве опсаде и током три и по године које су водиле ка разорењу. „Знаци“ (у множини) који су означавали надолазеће разорење нису били „знак“ упозорења да се бежи, него објава о непосредном завршетку времена милости.

У гажењу духовног Јерусалима од 538. до 1798. године, „знак“ упозорења да се бежи био је када се појавила гадост опустошења, када се „открио“ „тај човек греха“, као „син погибљи; који се противи и узвишује изнад свега што се зове Бог, или чему се исказује поштовање; тако да он као Бог седи у храму Божјем, показујући себе да је Бог.“

Када, дакле, видите гадост опустошења, о којој говори пророк Данило, где стоји на светоме месту, (ко чита, нека разуме.) Матеј 24:15.

Када су хришћани тог раздобља препознали тај „знак“, побегли су у пустињу на хиљаду двеста и шездесет година.

„Била је потребна очајничка борба да би они који су желели да остану верни чврсто одолели преварама и гадостима које су биле прикривене свештеничким рухом и унете у цркву. Библија није била прихваћена као мерило вере. Учење о верској слободи називано је јересју, а његови поборници били су омражени и прогањани.

„После дугог и жестоког сукоба, верна мањина одлучила је да раскине сваку заједницу са отпадничком црквом уколико она и даље буде одбијала да се ослободи лажи и идолопоклонства. Увидели су да је одвајање апсолутна неопходност ако желе да послушају Божју реч. Нису се усуђивали да трпе заблуде погубне по сопствене душе, нити да дају пример који би угрозио веру њихове деце и деце њихове деце. Да би обезбедили мир и јединство, били су спремни да учине сваки уступак који је у складу с верношћу Богу; али су осећали да би чак и мир био прескупо плаћен жртвовањем начела. Ако би се јединство могло обезбедити само компромисом истине и праведности, онда нека буде разлике, па и рата.“ Велика борба, 45.

Приближавајући се завршетку хиљаду двеста шездесет година папског прогона, постојали су „знаци“ (у множини), и као што је било са „знацима“ на крају хиљаду двеста шездесет дана током којих је пагански Рим газио дословни Јерусалим, ти „знаци“ нису били знаци за бекство.

„Спаситељ даје знаке Свога доласка, и више од тога, Он одређује време када ће се први од тих знакова појавити: ‘И одмах по невољи дана тих сунце ће потамнети, и месец неће давати светлости своје, и звезде ће падати с неба, и силе небеске покренуће се: и тада ће се показати знак Сина човечијега на небу: и тада ће проплакати сва племена на земљи, и угледаће Сина човечијега где иде на облацима небеским са силом и славом великом. И послаће анђеле своје с великим гласом трубним, и сабраће избране његове од четири ветра, од краја до краја небеса.’”

„На крају великог папског прогона“, објавио је Христос, „сунце ће потамнети, и месец неће давати своје светлости. Затим ће звезде пасти с неба. И Он каже: ‘Научите се причи од смокве; Кад је њена грана још млада, и олиста, знате да је лето близу: тако и ви, кад видите све ово, знајте да је Он близу, пред вратима.’ Матеј 24:32, 33, маргина.

„Христос је дао знаке Свога доласка. Он изјављује да можемо знати када је близу, већ на вратима. За оне који виде ове знаке Он каже: ‘Овај нараштај неће проћи док се све ово не збуди.’ Ови знаци су се појавили. Сада поуздано знамо да је Господњи долазак близу. ‘Небо и земља ће проћи’, каже Он, ‘али Моје речи неће проћи.’“ Чежња векова, 631, 632.

Када се приводило крају „три и по године гажења Јерусалима“ од стране папског Рима, појавио се низ „знакова“ који су означили Христов долазак и увели милеритску историју. Милеритска историја треба да се понови до у најситније слово у последњим данима. Ти „знаци“, који су се појавили „на завршетку великог папског прогона“, били су предсказани „знацима“ који су се појавили при завршетку три и по године гажења Јерусалима од 66. до 70. године од стране паганског Рима. Стога, на основу два сведока, постојаће „знак“ заставе која се подиже у часу великог земљотреса, што је знак упозорења да се бежи у историји савременог Рима, а такође ће постојати и „знаци“ у множини који ће се појавити при завршетку периода прогона савременог Рима у последњим данима.

Наставићемо ово проучавање у следећем чланку.

„Прочитајте 21. поглавље Луке. У њему Христос даје опомену: ‘Пазите на себе да вам срца никада не отежају од прождрљивости, пијанства и брига овога живота, и да вас онај дан не затекне изненада. Јер ће доћи као замка на све који живе по свему лицу земаљскоме. Бдите, дакле, и молите се свагда, да се удостојите да избегнете све ово и да станете пред Сина човечијега’ (Лука 21:34–36).“

„Знаци времена испуњавају се у нашем свету, а ипак су цркве уопштено представљене као успаване. Зар нећемо примити опомену из искуства лудих девојака, које су, када је дошао повик: ‘Ево женик иде; изађите му у сусрет,’ увиделе да немају уља у својим жишцима? И док су оне отишле да купе уље, женик је ушао на свадбену вечеру са мудрим девојкама, и врата се затворише. Када су луде девојке стигле до свадбене дворане, примиле су неочекивано одбијање. Господар гозбе изјавио је: ‘Не познајем вас.’ Остале су да стоје напољу на пустој улици, у тами ноћи.” Manuscript Releases, volume 15, 229.